

ДУХОВНИ ПОГЛАВЈА

26.

Како што Христос во Гетсиманската градина и на Голгота непрестајно живееше со мислата за Отецот, и ние сме должни секој миг да го живееме мислејќи на Бога, но, повеќе за Христа отколку за Отецот, бидејќи преку Синот доаѓаме кон Отецот. Преку подвигот животот станува Христоцентричен.

27.

Единствено што нè привлекува е Христос, Неговата личност. И должни сме да Го живееме Христа како мерило на секое естество, Божествено и човечко. Во Христа Го имаме својот Бог Создател. Во Христа го имаме примерот, откровението на Планот Божји за човекот. Љубовта Христова секогаш треба да го исполнува нашето срце. Во Бога не живееме со интелектуално размислување. Бог ни се открива преку Своите енергии. Христа го живееме како наш личен живот, а не само надворешно.

28.

Христос рече: 'Јас Сум патот'. Ако е Он патот, должни сме да Го следиме не надворешно, туку внатрешно. И, да помниме, оти на Голгота и во Гетсиманската градина се бореше против сите. Сам!

29.

Понекогаш, кога љубовта Христова не допира, ја чувствуваме вечноста. Тоа не можеме да го сфатиме со разумот. Бог дејствува на Негов, својствен начин, кој е недофатлив за логиката. Во нашиот христијански живот не треба единствено да се потпираме на својот разум.

30.

Постојат надворешни показатели што ни овозможуваат да пресметаме на која оддалеченост се наоѓаме од Бога: го следиме ли Евангелското Слово? Го достигнавме ли совршенството, односно љубовта за целиот свет, без да правиме разлика помеѓу непријателите и пријателите?

31.

Не постои разлика помеѓу заповедите Христови и животот на Самиот Бог.

32.

Пазејќи ги неговите заповеди, стануваме органски слични со Христа.

Старейший Горьковский

33.

Како да го поминеме денот без грев, или поинаку речено, свето? Еве го нашиот секојдневен проблем: како да ги преобразиме нашето битие, умот, чувствата, самите наши природни реакции, така што да не сториме грев против нашиот Небесен Отец, против Христа, против Светиот Дух, против човековата ипостас, против нашиот брат и против секое нешто на овој свет?

34.

Удостој нè Господи, денеска без грев да нè зачуваш. Многупати ја повторував оваа молитва на Црквата. Нашиот безгрешен живот на земјата ни ја отвора вратата кон Небото. Она што го спасува човекот не е богатството на знаењето. Животот без грев е тоа што нè подготвува за живот со Бога во идниот век. Благодатта на Светиот Дух нè поучува на вечните вистини според мерата на нашето живеење согласно заповедите: 'возљуби Го твојот Бог и твојот Создател со целото твое битие' и 'возљуби го твојот ближен како самиот себеси'. Да, исполнувајте ги секогаш овие заповеди!

35.

Останете во молитва, останете во подвиг, да го поминеме денот без грев! Сè друго ќе ни биде дадено од Самиот Бог!

36.

За да ја зачуваме благодатта на Светиот Дух должни сме да се држиме подалеку од секоја помисла што не Му е угодна на Бога - ни вели Старец Силуан. Ова е нашето дело. Ова е нашето духовно восовршување. Но бидејќи станува збор за спасение во вечноста, ова восовршување никогаш не завршува. Почнуваме и повторно почнуваме, без крај!

37.

Не можеме да го вообличиме внатре во нас образот Христов, освен ако не сме навистина соединети помеѓу себе, како што тоа Христос го бараше од Своите ученици. Да се љубиме еден со друг, за да познае светот дека сме Христови.

38.

Животот на другите за мене има поголема вредност од самиот јас, од самиот мој живот. Кога ќе го разберете ова, меѓу вас повеќе не ќе постојат судири. Решението на еден проблем или на една расправија не зависи од некаква посебна постапка, ниту пак од начинот на однесување, туку од одлуката да претрпиме сè. Секој од нас е должен да поседува за другите љубов како мајчината, безусловна!

СТАРЕЦ СОФРОНИЈ

39.

Должни сме да бидеме крајно чувствителни за потребите на другите. Тогаш ќе бидеме едно, и благословот Божји ќе останува секогаш со нас. Неисцрпен!

40.

Треба да ја имаме свеста на Христос, Којшто го носи во Себеси целиот свет; во ова се состои собраноста на човечката ипостас (личност). Словото Христово не се врзува, нема граници.

41.

Ако, како што исповедаме во Символот на Верата, Христос е вистински Бог, Спасител на светот, Творец на сè создадено - преку Кого сè постана - како можеме да ја восогласиме оваа теорија со идејата на национализмот, на местото, на времето...?

42.

Не познавам Христос грчки, руски, англиски, арапски... Христос за мене е сè, надсветско Битие!

43.

Во Писмото често се наведува дека Христос умре за целиот свет, заради гревовите на сите луѓе. Доколку ја ограничиме личноста Христова, доколку ја спуштиме на рамниште на нациите, губиме сè и се внурнуваме во мрак. Тогаш се отвора патот кон омразата меѓу народите, патот кон непријателството меѓу општествените слоеви.

44.

Читајте го Свети Силуан! Според него, секој човек на земјата има свое дело: еден е цар, друг патријарх, трет професор или работник. Тоа не е значајно. За Свети Силуан не постои никаква разлика ако некој е цар или работник. Оној, пак, кој Го љуби Христа ги вподобува и ги носи внатре во себе чувствата што ги имаше Исус Христос, го живее човештвото како единствен Адам, се моли за Адам серодителот. Еве го вистинското христијанство!

45.

Христос е неограничен Бог! Не се распна само за верните, туку за сите луѓе од Адама до последниот што ќе се роди од жена. Да Го следи некој Христа значи да страда заради исцелување и спасение на целото човештво. Поинаку не може да биде!

46.

Она што ќе нè одведе во Гетсиманската градина, каде што Христос се молеше за целиот свет, е да го љубиме ближниот како себеси, да живееме согласно заповедите Христови.

47.

Возљуби го ближниот свој како себеси! Ми се даде да ја разберам оваа заповед како едно дрво со космички размери, гигантско, чиј корен е Адам. Јас не сум ништо друго освен еден мал лист на една гранка од ова дрво. Но ова дрво не ми е туѓо. Тоа е мојот корен. Му припаѓам. Да се молиш за целиот свет значи како да се молиш за ова дрво во неговата целост, со милионите негови листови.

48.

Да Го следиме Христа значи да се отвориме за свеста на Самиот Христос, Кој го носи во себе целото човештво; целото дрво без исклучок на ниеден лист. Ако ја стекнеме оваа свест, ќе се молиме за сите како за себеси.

49.

Ако сме создадени според образот Христов, носители на човештвото и на Бога, нашето јас ќе биде образ на Апсолутниот: веројатно во микроскопски размери, но веродостоен образ на Апсолутниот.

50.

Се каеме лично, но нашите страсти се тие што го угнетуваат светот. Следствено, она што го живееме не е одвоено од животот на светот. Лека-полека, природно, почнуваме да ја живееме нашата состојба како отсјај на состојбата на целото човештво. Почнуваме да го живееме нашиот живот онака како што го гледа Бог, на начин сеопфатен. Со нашето покајание не ја живееме само нашата лична драма, ја живееме во себе трагедијата на целиот свет, драмата на неговата историја од почетокот на времето.

51.

Нашата во Христа свест се шири, нашиот живот не познава граници. Во заповедта 'возљуби го ближниот како самиот себеси' треба да го појмиме она 'како себеси' на следниов начин: секој човек, Адам целиот, е моето битие.

52.

Царството Христово, пишува Свети Силуан, е да ја носиме во нашиот срце целата вселена, и Бога, Самиот Создаател.

СТАРЕЦ СОФРОНИЈ

53.

Кога се молиме да се молиме за сите и за секого посебно. И да додаваме: ‘По нивните молитви, по неговите молитви, помилуј ме!’ На овој начин постепено нашата совест ќе се проширува.

54.

Сакајте ги непријателите ваши! Навистина е тешко. Болно е. Но моралната убавина Христова нè привлекува до тој степен што сме подготвени да ги претрпиме сите искушенија, со цел да се возвишиме преку Неговиот Дух. Друг избор не постои!

55.

Христос им го принесе Својот Божествен живот на оние што се создадени според Негов образ, но како одговор ја прими омразата. Денес, после две илјади години од раѓањето на Христијанството, што гледаме? Современиот свет сè повеќе и повеќе Го губи Христа, животот вечен. Длабоката темнина на грешните страсти, омразата, угнетувањето, војните од секој вид, го обликуваат нашето постоење на земјата. Во дадена ва состојба, на оние што се одлучуваат да Го следат, Христос им ја дава следнава заповед: ‘Љубете ги вашите непријатели!’ Зошто светот се плаши од еден таков Бог? Може ли да најдете повозвишено начело од ова: ‘Благословувајте ги оние што ве проколнуваат, љубете ги непријателите ваши!’

56.

Не може некој да љуби без да страда! Најголема болка му причинува да љуби до крај. Христос љубеше толку многу, што се предаде Себеси на страотна смрт. Светиите исто така. Рајот и пеколот секогаш ја наплаќаат оваа цена. Молитвата за целиот свет е плод на особено длабока и остра болка.

57.

Да Го следиме Христа Кој се искачува на Голгота! Ова искачување не е ништо друго освен подвигот Христов од љубов спрема целиот свет. Кога борбата се води само меѓу овој свет и страстите негови луѓето се исцрпуваат и стареат многу брзо. Кога пак страданијата произлегуваат од подвигот против страстите, со помош на Духот Христов, луѓето доживуваат преродба.

DELL | **RELATIONSHIP
CLIENT
PRODUCTS**

LANCOM
COMPUTERS

<http://www.lancom.com.mk>
Тел: (02) 329 69 29

